

платіѣтъ другаритѣ му. И тѣй намѣрено било срѣдство да са помогне на работницитѣ които нѣмѣтъ пари. Разбира се че никой нѣма да даде на заемъ пари на тѣзи които нищо нѣмѣтъ и нищо не работіѣтъ; сѣкий знае че тѣ никога нѣма да заплатіѣтъ, колкото и да са поржчавѣтъ единъ за други! Може да са даде на заемъ на тѣзи сѣмо, които обработвѣтъ нѣщо-си. Тука нѣма да са боимъ и отъ *батачилжкѣ*, защото ако единъ не поиска да си плати дѣлга, то другитѣ нѣма да го оставіѣтъ, защото за тѣхъ е вредително. Сѣмо можѣтъ да живѣятъ съ «данѠ»; другитѣ ще размисліѣтъ, че полѣзно е да имѣтъ кредитъ, а особено въ обща работа. Тѣзи работа не е за единъ день, а за винаги. Ако іж водимъ честно и добрѣ, то дружеството винаги ще има кой да му заема защото, сичкитѣ хора тѣрсіѣтъ дѣ да си дадѣтъ паритѣ съ проценти (съ лихва) и здравъ залогъ. А какво по-здрово има отъ дружина хора, които изедно са трудіѣтъ?

Понеже въ България народонаселението е повѣче земледѣлческо и си има собствено ступанство, и понеже нему често му трѣбвѣтъ пари за да си плати данока, да си купи семе, то такива дружини за насъ сѣж крайно потребни. За това азъ тука ще опиша устройството на общото поржчителство, за да видите сѣрдцето на работата.

Капитала на дружината отъ който тя заема на своитѣ членове, са съставя отъ паритѣ на вѣнкашни хора и отъ платката на членоветѣ на дружината. Назаемъ трѣба да са давѣтъ пари съ малко лихва и за дѣлго врѣме. Трѣба да са заплаща такава сума, щото въ кассата на дружината да не лежіѣтъ паритѣ даромъ.

Веѣко село има по нѣколко души богати, които сѣж скрили паритѣ си за черъ день, тѣ съ радость ще ги дадѣтъ на дружината съ извѣстна лихва. Освѣнъ това, дохождѣтъ времена, когато у много души